

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

VII. De Reorum, ad Sacra & Religiosa loca fugientium, Privilegijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62668](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62668)

zianam, aut ista recentius privilegium Apostolicum cohonestet: vel reos, ut in casibus particularibus Romæ frequenter solet, ex Ecclesiis vel Monasteriis, ad quæ fugâ se receperunt, extrahendi licentia à Papa sit impetrata.

133. Quodsi in Provincia aliqua crimen pessimò publicò frequentari & invalescere, ad Sedē Apostolicam referretur, ista pro maximo zelo, quò vitia extirpare & facinorosorum hominum licentiam coercere semper solita est, procul dubio ejus reos ex Asylo sacro extrahendi licentiam stabilem concederet indultò speciali, vel promulgatâ nova Constitutione, ad Christiani Orbis provincias omnes se extendente: qualem ad extrahendos homicidii præmeditati reos concedi, optat Eminentiſſ. de Luca *Theatr. V. & I. p. 4. Lib. 14. disc. 9. n. 7.*

ARTICULUS VII.
De Reorum ad Sacra & Religiosa Loca fugientium Privilegiis.

SUMMARIUM.

134. I. Reus ex Asylo neque excludi à Prelato,
135. II. Neque à iudice vi extrahi,
136. Vel ab alio ita extrahi,
137. Vel ad egrediendum gravi metu coactus,
138. Vel dolosâ impunitatis promissione, nomine iudicis factâ, inductus capi potest.
139. Secus est, si fugæ spe sibi factâ deceptus egrediatur.
140. Cautione de impunitate receptâ antiquò,
141. Non etiam modernò Jure extrahi à Prelato.

142. Aut sacra Asylo renuntiandò in sui extrahionem consentire potest.
143. Confugam vi extrahentibus resisti,
144. Aliter tamen ab ipso, aliter ab Ecclesia potest.
145. III. Ausferri eidem nequeunt rem illata Asylo:
146. Nisi iniuste detineantur.
147. IV. Violenter extrahi restitutio facienda est,
148. Spoliata vel alteri Ecclesia,
149. Vel Episcopo ipsiusque Vicario Generali.
150. V. In Ecclesia &c. rem nec vincendus neque incarcerandus est:
151. Etiam donec constet de Crimine qualitate.
152. VI. Subtrahi eidem nequeunt alimenta:
153. Qua, si necessitas postulat, ministranda ab Ecclesia,
154. Et huic à reo compensanda sunt.
155. VII. Condemnari in Asylo existens nequit ad penam corporalem.
156. De injuria tamen & damno satisfacere tenetur,
157. Duo hac in re notatu digna.

Immunitatis effectus five Sacrorum & Religiosorum locorum, ad eaque fugâ se recipientium reorum privilegia non pauca nec contemptenda sunt.

Primò enim rei ad ea confugientes recipiendi sunt, nec repelli possunt: juxta illud, *Pateant summi Dei Templum membris*, l. 2. pr. G. de His, qui ad Eccles. confug. can. Definuit 17. q. 4. c. Inter alia & hæc Rubr. quò textus, dum Ecclesiarum Rectores confugarum Virum & membra servare jubentur, aditum ipsis ad illas præcludere, eosque repellere citra omne dubium prohibentur. Del-

bene de Immunit. cap. 16. dub. 24. f. 4. n. 1. & Haunold, Tom. 6. de l. & l. Traß. l. n. 272.

135. Secundo criminis non excepti rei quicumque, Asyllo recepti, extrahi ex eo inviti & extradi prohibentur, l. cit. l. Fidelis 2. l. Prasenti 6. C. Rubr. cit. can. Definuit cit. can. Frater, can. Reum q. 4. cit. & e. Inter alia cit. & Constitutione Gregorii XIV. à n. 25. relata.

Imò capi & violenter abstrahi ex Ecclesiis &c. nequeunt, quando ex iis ad triginta passus, ob cibi vel fomni capiendi vel aliam corporis necessitatem, reversuri egrediuntur, per can. Definuit cit. verba, Sed in hoc triginta passuum numero progredientes &c. ad requisita natura usum debitis exeant locis. Ratio est; quòd ita ex Ecclesia ad vitandam omnem ejus irreverentiam exiens, illam deserere moraliter non censetur, Diana p. & Traß. 1. resol. 26. Unde

136. Dubium oritur primò, an reum, ex Asyllo sacro per vim ab aliquo extractum, ad carceres & vincula abstrahere valeat ejus violentiæ non conficius iudex secularis. Quod huic permillum, sine dubio affirmat Suarez Tom. 1. de Relig. Lib. 3. cap. 13. n. 17. in fine. Sed melius negant Valentia Tom. 3. disp. 6. q. 15. p. 1. ad 2. M. Ant. Genuenl. in Praxi cap. 17. n. 6. & Palao Traß. 11. disp. unic. p. 11. n. 2. Ratio est; quia Jura confugas in Ecclesiis ita securos esse volunt; ut inviti earum immunitate privati à nullo possint; & propterea, si eà quacunque vi de facto priventur, eà de Jure non excidant; cum extractio inviti non solum illicita, sed ipsò Jure nulla & irrita sit, per Constitutionis Gregoriana verba, Nec non irritum decernimus & inane, si secus super his per quoscunque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Unde sic corporaliter extractus,

moraliter pro non extracto: sed in loco sacro existente, habetur; atque idcirco iudex eum extra huic repertum apprehendendò & detinendò, moraliter eum extrahere, vel injustam extractionem ab alio captam continuare censetur.

Idem fere DD. sentiunt de eo, qui gravi & injusto vg. occisionis aut violentiæ extractionis metu ex Asyllo fugiens est interceptus; cum moraliter extractus vel expulsius potius sit, quàm egressus, Farinac. Append. de Immunit. cap. 2. n. 53. cit. Del-bene dub. 24. f. 4. n. 1. & Haunold. n. 241. can. Id constitimus 17. q. 4. verba, Si reus timore actus ab Ecclesia discesserit, à Clericis non queratur, de timore, non ab alio injuste incusso, sed propria apprehensione concepto exaudientes.

Dubium secundò est de reo, ad egressum blandis ac dolosis verbis inducto, & apprehenso à Curia seculari. Quem Ecclesiæ restituendum affirmandò & negandò, sibi adversantium DD. Opiniones facile conciliantur auxiliò distinctionis; vel enim ejusmodi verbis & dolosà impunitatis promissione ab ipso iudice istiusque auctoritate, vel ab alio vg. fugam expeditam aut aliud quiddam mentiendo præterdente, ad egressum inductus est?

Si prius, Ecclesiæ est restituendus; quòd sub impunitatis conditione & obligatione ab Ecclesia dimissus aut ipse egressus censetur; atque idcirco suà promissione iudex stare & securitatem præstare egresso teneatur: & si renuat, ad id compelli censuris possit, Navarrus Manual. cap. 25. n. 22. Azor p. 2. Instit. Lib. & cap. 9. q. 11. Barbosa Jur. Eccles. Lib. 2. cap. 3. n. 54. & M. Ant. Genuenl. cap. 17. cit. n. 5. testificans, ita in Curia Archiepiscopali Neapolitana iudicatum: & eum, qui impunitatis à iudice promissæ fiducia

fiduciâ ex Asylo fuit egressus, restitui aut sine sanguinis aliâve simili corporali pœna dimitti iustum, 1498.

Si posterius, ad ejus restitutionem judicem non obligant *citt.* Navarrus n. 21. Suarez *cap. 13. n. 2.* & Farinac. *cap. 19. n. 302.* quòd talis dici nequeat passus violentiam & extractus: quod potissimum Jure prohibetur, *can. Miror, 8. can. Frater 10. can. Si quis contumax 20. can. Desinit 35. q. 4. cit. c. Inter alia & Constit. Gregoriana citt.* Confirmatur; quia precibus & blandis ac mendacibus verbis inductus, suâ potius imprudentiâ, quàm alienâ fraude circumventus videtur, *arg. c. Cùm dilectus 6. de his, que vi met. causâ,* cujus textus habet, *Nec obstante dolo, quò se proponebant fuisse seductos; cùm talis dolo non tam ad circumventionem, quàm ad fatuitatem eorum debeat retorqueri.* Satis tamen probabilis est Opinio Dianæ existimantis, etiam talem, saltem si hominis aliâs fide digni mendaci asseveratione ad exeundum inductus fuisset, Ecclesiæ restituendum, cùm; quòd talis viri dolosa verba æquiparentur violentiæ: tum verò; quòd hæc Opinio favorabilis sit Immunitati.

140. Dubium tertio est, an ad Ecclesiam confugiens seculari Curie repositenti tradi valeat ab Ecclesiæ Prælato. Qua in re locus, imò opus est distinctione inter Jura; quantumvis enim cujusvis criminis reus ab Ecclesiæ Prælato, juratâ aliâve cautione receptâ de immunitate à mortis aliâve pœna corporali, tradi permittitur fuerit antiquo, *can. Reum 9. can. Id constituimus 36. q. 4. & c. Inter alia citt.*

141. Moderno tamen Jure Curie seculari repositenti consignari criminis non excepti reus invitus non potest; quòd *Constitutione Gregorianâ* reos extradendi facultas solum concedatur in criminibus exce-

ptis: eaque, dum Prælati horum dantur taxat reos *Ministri & Officialibus Curie secularis absque irregularitatis nota* tradere & consignare posse dicuntur, citè insinuat, reos criminum non exceptorum tradi non posse absque nota irregularitatis, si traditorum mors aut mutilatio sequatur, Quare hodie non excepti criminis rei Curie seculari consignari nequeunt sine licentia Papæ aut alterius, ab eo habentis potestatem ejusmodi licentiam concedendi; cujusmodi potestas fieri solet Apolliticis ad Christianos Principes & provincias gubernandas Legatis pro casibus, quibus extraditionem permittendi iusta & rationabiles causæ esse ipsis videbuntur, testibus Deciano *Tract. Criminal. Lib. 9. cap. 22. & Guazzino Defens. reor. 1. cap. 29. n. 3.*

Dubium quarto est, an ex Asylo extradi valeat reus consentiens. Eius enim extractione Immunitatem à seculari Curia non violari, in *can. Frater 10. q. 4. cit.* notarunt Archidiaconus *V. Relatorem & Turrecremata V. Eodem. n. 2.* At melius alii, licet reis exitum, aut saltem eorum sponte exeuntium & extra Asylum deprehensorum apprehensionem Curie seculari permittam, concedant, extractionem tamen ex ipso Asylo illicitam & invalidam censent; quòd immunitas non tam reorum ad Ecclesias & Monasteria confugientium privatus, quam ipsorum sacrorum & Religiosorum locorum privilegium & Religionis intuitu concessus publicus favor sit, *can. Reum 9. can. Frater 10. can. Desinit 35. q. 4. cit. & l. Presenti 6. C. de his, qui ad Eccles. confug. juri autem & favori publico privatorum pactionibus & cessionibus nequeat renuntiare, c. Si diligenti 12. de foro compet. & l. Jus publicum 38. ff. de pactionibus citt. Palao p. 11. n. 5. & Delbene dub. 26. n. 7.*

Dubium

143. Dubium quintò est, an & quomodo Curia seculari, criminis non excepti reum ex Asylò vi extrahere volenti, valeat resisti. Resistit ei posse, comunissima sententia & ratio perspicua est; quòd ex una, Curia secularis injustam vim inferat Ecclesiae & reo ista recepto: ex altera verò parte, se defendere & injustam vim vi repellere à Jure sit permissum, *l. Ut vim 3. ff. de l. & l. Scientiam 45 §. 4. ff. ad l. Aquil.* etiam, cum vim infert Jultitiæ & reo ista recepto: ex altera verò parte, se defendere & injustam vim vi repellere à Jure sit permissum, *l. Ut vim 3. ff. de l. & l. Scientiam 45 §. 4. ff. ad l. Aquil.* etiam, cum vim infert Jultitiæ & reo ista recepto: ex altera verò parte, se defendere & injustam vim vi repellere à Jure sit permissum, *l. Ut vim 3. ff. de l. & l. Scientiam 45 §. 4. ff. ad l. Aquil.*

144. Quantumvis autem reus laicus vim vi repellere & securitatis suæ jus propugnare, si necesse sit, etiam armis possit; quòd ita defendere se potius quam offendere videatur, *Del. bene cit. dub. 32. n. 2.* & Ecclesia, etiam fores occultandò, & alia ad externam vim impediendam idonea & ab Ecclesiastico statu non aliena media absque aggressione adhibendò, Immunitatis suæ jus valeat tueri, statui tamen suo & Juri, *can. Conventior 20. Sc. 23. q. 8.* conformius ager, & scandala, quæ ex violentia & armata defensione nasci solent, evitabit, si externam vim repellat, suæque fidei ac tutelæ commissum confugam & privilegium suum tueatur comminatione Censurarum Ecclesiasticarum, *Juxta can. Sicut antiquitus 5. can. Miror 8. can. Frater 10. Sc. 17. q. 4. Covarruvias Lib. 2. Var. cap. 20. n. 18. in fine Laiman. Lib. 4. Tract. p. cap. 3. n. 14. & Haunold. Tract. 1. cit. n. 250.*

145. Tertio, reus Asylò sacrò receptus spoliari nequit bonis suis in Ecclesiam illatis, *can. Sicut antiquitus cit. ibi, Qui autem Sc. bona ejus subtraxerit, can. Deservit cit.* cujus verba sunt, *Nullus audeat quodcumque nocibilitatis, damni vel spoliis propriorum bonorum residentibus*

in loco Sancto inferre. His accedit S. Congreg. super Controvers. Jurisdictional, à qua adversus eos, qui confugarum bona atque etiam arma auferunt, sicut adversus Immunitatis violatores procedendum esse *13. Jan. 1632.* declaratum, perhibet *cit. Del. bene dub. 30. n. 1. Sua, inquam, & Jussè possessis:* non alienis & detentis injultè; talia enim ipsis auferri non prohibentur, saltem cum licentia Ecclesiastici Prælati, teste eodem *n. 4.* Ratio est; quia hujusmodi bonorum rerumque ablatione nihil nocibilitatis, damni vel spoliis patitur; cum ei solummodo peccandi occasio seu materia auferatur: & ne ab eo illatà & continuatà injurià damnum patiantur alii, caveatur, *cit. Covarruv. n. 11. Suarez n. 3. & Palao n. 10.*

147. Quarto, rei criminis non excepti ex Ecclesia vel Monasterio extracti cum bonis inde abstractis sunt restituendi, *can. Miror & can. Sicut antiquitus cit.* ubi, qui personam hominis vel bona inde subtrahit, *Quovisque per restitutionem emendet, & quod rapuerit, reddat,* excommunicari jubetur. Rationis locò est generalis Regula de Spoliato ante omnia restituendo, *c. Item cum 6. c. Conquerente 7. Sc. de Spoliat. restit.* Panormit. *in c. Inter alia cit. n. 35. Tuschus Practic. V. Ecclesia, concl. 10. n. 20. Barbosa in can. Sicut cit. n. 2. & Fagnanus in c. Inter alia cit. n. 10.* Quod adeò verum est; ut reus etiam propter crimina post extractionem, dum in Curia secularis manibus esset, commissà à Curia ista nequeat puniri; quòd pro ipso & pro Ecclesia, ipsum sine omni ejus nocibilitate vel damno detinendi jure spoliatis, tradita & ab omnibus recepta Regula flet, *M. Ant. Genuenl. cap. 17. cit. n. 5. & Diana p. 6. Tract. 1. resol. 32.*

Neque ab hac rei violenter extracti
Restituti.

¶ e e e e

restitutione secularis Curia excusatur, si juratoria vel aliâ cautione Ecclesiam securam reddat de morte aliâve corporali poena ipsi non infligenda; quia Ecclesiae prius satisfactio exhibenda est pro injuria illata per spoliationem, & restitutionem exposcente, *citt. can. Sicur. can. Miror, citt. Panormit. n. 35. & Farin. n. 50.*

148. Dubium est, cui Ecclesiae restitutio sit facienda. Et, è qua violenter extractus est, faciendam: nec sufficere; quòd Ecclesiae vel Monasterio alteri fiat, censet Diana *p. 6. cit. Tract. 1. resol. 29.* junctâ Glosâ *V. Possessionem, de Offic. de leg.* spoliata autem sit Ecclesia, à qua violenter est extractus. Sed, etsi hoc verum sit casu, quò, restitutione alteri factâ, rei extracti salutem & commodis minus esset prospectum, casu tamen, quò rei extracti aut Ecclesiae violatae id specialiter non interest, restitutionem alteri Ecclesiae vel Monasterio, vel Episcopo aut ejus Officiali seu Vicario generali fieri posse, censent *citt. Farinac. cap. 2. n. 48. Bonacina q. 7. p. 3. n. 14. Palao p. 11. n. 13. & Haunold. n. 252.* Ecclesiae alteri; quia privilegium Immunitatis omnium unicum est; ut, sicut injuria per violentam rei extractionem uni illata, sic etiam satisfactio rei quae extracti restitutione omnibus sit communis. Episcopo aut ejus Vicario; quia facta illi, sive immediatè sive mediatè per istum, facta censetur Ecclesiae, quam specialiter representat, *can. Scire debet 7. q. 1. c. 1. de In integ. Restit. in 6. M. Ant. Genuens. cap. 22. n. 7.*

150. Quintò, reus Sacro aut Religioso loco receptus vinculis in eo constringi, aut carceri includi nequit à Curia seculari, *l. Praesenti cit. & can. Definivit cit.* quo illi nihil *Nocibilitatis vel damni* inferri prohibetur; ne ex Asylò fiat carcer, & à seculari Curia jurisdicção exerceatur in

loco ab ipsa exempto, contra; *c. fin. de Constitut. in 6. & l. fin. ff. de Jurisdic. citt. Covarruv. n. 17. Tuschus Constitut. 10. n. 12. & Farinac. cap. 19. n. 297.*

Dubium est, an vinculis & carcere constringi aut alio modo, ne elabatur, custodiri reus valeat saltem, absque, an Immunitate gaudeat, ab Episcopo pronuntietur. Ratio dubitandi est; quòd interea dubium sit, cujus jurisdictionis reus subiciatur: & ne, antequam, eum Immunitate non gaudere, pronuntietur, elabatur fugâ: ad quam practurandam suamque jurisdictionem indemnem conservandam constringi, & arctius custodiri posse videtur.

Nihilominus reum ita constringi & custodiri posse, magno consensu DD. negant propter textum *l. & can. cit.* Receptionem reddunt partim; quòd Ecclesiae sacro sinu receptus confuga existat in loco, extra secularis potestatis territorium sito, vel extra hoc existenti equiparato & ab illa exempto: partim verò; quòd tali casu Ecclesia sit in possessione vel quali ipsius rei recepti; atque idcirco eâ possessione non deicienda, donec de veritate & qualitate criminis legitime constet. Ita Decianus *Tract. Criminal. Lib. 6. cap. 29. n. 2. Peregrinus de Immunit. cap. 16. n. 29. citt. Farinac. cap. 19. n. 297. & Bonacina p. 3. n. 5.* ne autem reus interea elabatur, fuga ei praecedit potest & solet à custodibus vel militibus, qui ejus egressum non in ipsa Ecclesia vel coemeterio, sed extra ista in prophanò loco praestolentur, Haunold. *citt. Tract. 1. n. 234.*

Neque, eum in ipsa Ecclesia constringi & custodiri posse, asserentibus faret *Constitutio Gregoriana*, in hujusmodi dubio casu laicos delinquentes *Sub tunc carceri & opportuna custodia data, si opus fuerit, per curiam secularem detineri jubens, &c.*

bens, donec ab Episcopo, *An verò crimina excepta commiserint*, cognoscatur; quia Gregorius Papa non loquitur de reo existente in Ecclesia, vel de custodia aut alligacione illius in ista: sed de eo propter crimen exceptum à Curia seculari vi extracto: quem restituendum &, donec causa decidatur, non in ipsa Ecclesia, sed extra istam in carcere Ecclesiastico: &, si iste tutus non sit, per secularis Curia ministros vult custodiri, ut à S. Congreg. Episc. & Regul. 30. Septemb. 1616. declaratum, testis est *cit. Delbene dub. 27. n. 9.*

152. Sextò, reo, dum in Asylo est, victus, vestimenta aliàque vitæ necessaria inferri possunt & permitti debent, *can. Deservit & l. Prasenti cit.* Ratio est; quia reo alimenta in locum Sacrum vel Religiosum inferri prohibentes ipsum indirectè vel inde extrahunt, aut exire compellunt, vel in Asylo perimunt, juxta illud S. Ambrosii *Lib. de Officiis, Si non paveris, fame occidisti, can. Pasce 21. disp. 86. ut in c. Inter alia cit.* notant Hostiens. §. *Si liber & Joan. Andr. n. 5.* ubi uterque & ex ipsis Fagnanus *in c. cit. n. 20.* observat, circa Immunitatem à seculari Curia graviter delinqui, si reo requiem, vestes aliàque victualia denegandò aut inferri prohibendò eum vel egredi vel fame mori compellant, contra *l. & can. cit.*

153. Dubium est, à quo reus in Asylo sit alendus. Quia in re à DD. recepta est distinctio; vel enim habet bona propria, ex quibus alatur, vel iis caret? Si prius, ex propriis ei præstanda sunt alimenta: quæ si præsto non sint, & ab Ecclesia suppleantur, huic ad compensationem est obstructus, Sylvester *V. Immunitas 3. q. 3.* Ratio est; quòd tali casu Ecclesia præsentì solùm necessitati subvenire: non absolutè donare præsumatur, per tradi-

ta à D. Thoma *Quodlib. 5. art. 7.* Si postèrius, ad ejus sustentationem tenentur consanguinei &, horum subsidiò deficiente, Ecclesia; Panormit. *in c. Inter alia cit. n. 28.* Sylvester *l. cit. & Azor p. 2. Instit. Lib. 5. cap. 9. q. 13.* Ratio est; quia, cùm confuga se committat tutelæ ac protectioni Ecclesiæ, ad quam fugit, æquum omnino est; ut hæc pro sua in miseris pietate eum, necessariis vitæ subsidiis aliunde destitutum, non derelinquat & seculari Curia se permittere compellat. Ita cum DD. *cit. Haulnold. Tract. 1. cit. n. 247.* ubi ipse & Ranbeck *Panopl. Immunit. disp. 4. cap. 5. n. 43.* monent, hujusmodi reum cogi posse ad serviendum Ecclesiæ, & in istius commodum laborandum, saltem si hoc possit & aliàs solitus sit: cùm; ne immunitas ipsi occasio sit otiandi: tum verò; quòd, cùm Ecclesia ipsi subministret alimenta, æquitas exigat, hæc labore aliàve ratione compensari.

Septimò, Asylò sacrò receptus à seculari Curia ad mortem aliàmve gravem corporalem vg. mutilationis, fustigationis, trirerium, servitutis, ex liti, carceris &c. poenam nequit condemnari, *can. Reum can. Id constituimus c. Inter alia cit. Tufchus cit. Concl. 10. n. 5. 8. 14. & 66. cit. Farinac. cap. 21. n. 335. Bonacina q. 7. §. 5. V. Quartus & Palao p. 11. n. 9. Corporalem, inquam, & Gravem.* Prius; quia pro damno & injuria illata offenso exhibitâ pecuniâ aliòve modò satisfacere tenetur, per *can. Reum cit.* verba, *Tamen legitime componat.* id est, pecuniariter satisfaciatur, *Quod iniquè fecit, Glossa in can. cit. & can. Id constituimus cit.* quò confugæ à morte, debilitate securi esse jubentur, *ita tamen, ut ei, cui fuerit criminofus, sive damnofus & injuriosus, de satisfactio- ne conveniat.* Postèrius; quia, si in

Ecce e 2 bonis

bonis non habeat, de quo pecuniariam
aliãve similem satisfactionem præstet
ei, cui obnoxius est, corporali, sed mi-
tiori & non graviter afflictivã penã af-
fici posset, juxta vulgatum, *Qui non
habet in ere, luat in cute*; cum tali ca-
su non per se, sed per accidens tantum
in corpore puniretur, *citr. Del. bene dub.
31. n. 7. & Haunold. n. 248.*

Notatu tamen digna hic duo sunt.
57. Primùm ex Fagnano *in c. Inter alia cit.
n. 20.* ab Ecclesiarum Prælatis non raro
delinqui, cum ad Ecclesias & Monaste-
ria sua confugientes, quantumcunque
gravium criminum reos, de liberatione
magis quàm de emendatione aut satisfa-
ctione læsis præstanda solliciti, in totum
salvare nituntur ita; ut omnino nullam
etiam pecuniariam & moderatam penam
subeant, contra *c. cit.* dispositionem &
ipsam Iustitiam. Alterum; quòd, te-
ste Claro *§. fin. q. 30. n. 23. & Farinacio
q. 28. n. 77. in fine*, Consuetudine ali-
cubi receptum sit; ut, cum delinquens
in casibus non exceptis ad Ecclesiam fugit,
Curia secularis contra eum per in-
quisitionem citationemque procedat: &
in non comparentem juxta delicti legiti-
mè probati qualitatem proferat senten-
tiam: quæ tamen, si Capitalis sit, execu-
tioni mandari, Immunitate Ecclesia-
stica obtante, non potest.

ARTICULUS VIII.

De Cognitione, an
Reus gaudeat Immunitate,
& istã privatorum ex Asylo
Extractione.

SUMMARIUM.

158. Capita quæstionis, an reus gau-
deat Immunitate, tria sunt.

159. Cognitionem de qualitate loci vel
persona, Seculari;
160. Et Ecclesiastica Curia adfruentium
vera Opinio;
161. Sive de iu Juris,
162. Sive Facti quæstio sit.
163. De qualitate Criminis cognitionem
quidam Seculari,
164. Aliqui ei simul & Ecclesiastico ju-
dici,
165. Melius alii huic soli vendicant.
166. Causa Immunitati non Prælati,
sed Ecclesia propria,
167. Et non dicitur, sed Ecclesiastici
Fori est.
168. De ea iudex secularis simpliciter
tantum se informare;
169. Verè & judicialiter cognoscere po-
test Episcopus,
170. Sede vacante Capitulum,
171. Et utriusque Vicarius Generalis.
172. Reus criminis exceptis sine cogno-
tione Ecclesiastica,
173. Et persona Clericalis intervenit
extrahi ex Asylo non potest.

F Reus in praxi dubitatio & in-
ter Ecclesiasticas ac Seculares Curias
concertatio est, an reus sa-
cro vel Religioso loco receptus
ejus gaudeat Immunitate: eaque inde
scitur; quòd non constat de qualitate,
vel ipsius loci, ad quem reus confugit, an
Sacer, Religiosus aut prophanus sit: vel
personæ eò receptæ, an laicalis vel cle-
ricalis, & Fori privilegio extra Asylum
tuta sit adversus curiam seculari, aut se-
cus: vel criminis à confuga perpetrati,
an aliquod ex octo exceptis & ad Asylum
præcludentibus aditum, & istius suffra-
gium adimentibus, vel aliud sit. Quò
casu, cum in dubio locus Sacer aut Re-
ligiosus, persona Clericalis aut Religio-
sa, & crimen, quod commissum est, ex-
ceptum,